

ὁ δὲ μέγα ἐπὶ τῷ κάλλει φρονοίη, καὶ ταῦτα περιαιρετῶ ὄντι καὶ ὑπὸ τοῦ τυχόντος συντριβῆναι δυναμένῳ, ὅτε καὶ γελοιότερος ἂν γένοιτο αὐτοπρόσωπος φανείς, οἷος ὢν ὑφ' οἷῳ κέκρυπτο· ἢ καὶ νῆ Δί' εἴ τις ὑποδησάμενος κοθόρνους μικρὸς αὐτὸς ὢν ἐρίζοι
5 περὶ μεγέθους τοῖς ἀπὸ τοῦ ἰσοπέδου ὄλω πήχει ὑπερέχουσιν.”

Ἐμέμνητο γὰρ καὶ τοιούτου τινός. ἔφη γυναῖκά τινα τῶν 4 ἐπιφανῶν τὰ μὲν ἄλλα καλὴν καὶ κόσμιον, μικρὰν δὲ καὶ πολὺ τοῦ συμμέτρου ἀποδέουσαν, ἐπαινείσθαι πρὸς τινος ποιητοῦ ἐν ἄσματι τὰ τε ἄλλα καὶ ὅτι καλὴ τε καὶ μεγάλη ἦν· αἰγείρω δ' αὐτῆς εἵκαζεν ἐκεῖνος τὸ εὐμηκές τε καὶ ὄρθιον. τὴν μὲν δὴ γάνυσθαι τῷ ἐπαίνῳ καθάπερ αὐξανομένην πρὸς τὸ μέλος καὶ τὴν χεῖρα ἐπισείειν, τὸν ποιητὴν δὲ πολλάκις τὸ αὐτὸ ἄδειν ὀρώντα ὡς ἦδοιτο ἐπαινουμένη, ἄχρι δὴ τῶν παρόντων τινὰ προσκύψαντα πρὸς τὸ οὖς εἰπεῖν αὐτῷ, “Πέπαυσο, ὦ οὗτος, μὴ καὶ
10 15 ἀναστήναι ποιήσης τὴν γυναῖκα.”

Παραπλήσιον δὲ καὶ μακρῷ τούτου γελοιότερον Στρατονίκην 5 ποιῆσαι τὴν Σελεύκου γυναῖκα. τοῖς γὰρ ποιηταῖς ἀγῶνα προθεῖναι αὐτὴν περὶ ταλάντου, ὅστις ἂν ἄμεινον ἐπαινέσαι αὐτῆς τὴν κόμην, καίτοι φαλακρὰ ἐτύγγχανεν οὖσα καὶ οὐδὲ ὅσας ὀλίγας
20 τὰς ἑαυτῆς τρίχας ἔχουσα. καὶ ὅμως οὕτω διακειμένη τὴν κεφαλὴν, ἀπάντων εἰδόντων ὅτι ἐκ νόσου μακρᾶς τὸ τοιοῦτο ἐπέπόνθει, ἤκουε τῶν καταράτων ποιητῶν ὑακινθίνας τὰς τρίχας αὐτῆς λεγόντων καὶ οὖλους τινὰς πλοκάμους ἀναπλεκόντων καὶ σελίνους τοὺς μηδὲ ὄλως ὄντας εἵκαζόντων.

Ἀπάντων οὖν τῶν τοιούτων κατεγέλα τῶν παρεχόντων αὐτοὺς 6 τοῖς κόλαξιν, καὶ προσετίθει δὴ ὅτι μὴ ἐν ἐπαίνοις μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν γραφαῖς τὰ ὅμοια πολλοὶ κολακεύεσθαι τε καὶ ἐξαπατᾶσθαι θέλουσι. “Χαίρουσι γοῦν,” ἔφη, “τῶν γραφέων ἐκείνοις μάλιστα, οἳ ἂν πρὸς τὸ εὐμορφότερον αὐτοὺς εἰκάσωσιν.” εἶναι